

СРПСКИ АРХИВ

ЗА ЦЕЛОКУПНО ЛЕКАРСТВО

ЧАСОПИС СРПСКОГ ЛЕКАРСКОГ ДРУШТВА ОСНОВАН 1872. ГОДИНЕ

Годиште 122.

МАРТ--АПРИЛ 1994.

СВЕСКА 3-4

САДРЖАЈ

РАДОВИ

- Дијана Јовановић, Љубиља Ђукановић, Радоје Вельовић, Драгољуб Манојловић
ГЛИКЕМИЈА, ИНСУЛИНЕМИЈА И ЦЕ-ПЕПТИДЕМИЈА КОД БОЛЕСНИКА С РАЗЛИЧИТИМ СТЕПЕНОМ БУРЕЖНЕ ИНСУФИЦИЈЕНЦИЈЕ 59
- Слободан Јешин, Евгеније Хоповски
ОВОЛЕВАЊЕ СТАНОВНИКА У ЗАПАДНОЈ СРБИЈИ ОД ПСОРИЈАЗЕ ВУЛГАРИС 61

- Георгија Пудар, Слободан Бранковић, Јиљана Перић,
Теодора Бељић
УПИДАЈ ГОЛАЗНОСТИ НА МЕТАБОЛИЧКЕ ПРОЦЕСЕ У КОСТНОМ ТКИВУ 65

САОПШТЕЊА

- Драгана Адија, Слободанка Тодоровић, Иван Дриндарски
ЕЛЕКТРОКАРДИОГРАФСКЕ ПРОМЕНЕ КОД ОВОЛЕЛИХ ОСОБА ОД ПРОГРЕСИВНЕ МИШИЋНЕ ДИСТРОФИЈЕ ДИШЕН 68

- Жарко Мартиновић, Небојша Јовић
ТЕРАПИЈСКИ ПРИСТУП НЕКОНВУЛЗИВНОМ ЕПИЛЕПТИЧКОМ СТАТУСУ У РАЗВОЈНОМ ДОБУ ЧОВЕКА 69

- Бранислав Јеремић, Даница Грујићић, Милован Матовић
ХЕМИОТЕРАПИЈСКИ ПРОТОКОЛ "ОСАМ ЛЕКОВА У ЈЕДНОМ ДАНУ" КОД БОЛЕСНИКА С РЕЦИДИВОМ МАЛГИНГ ПЛИОМА 73

- Мирјана Сретеновић, Горан Миљовојевић, Милена Донфрид, Злата Петровић, Ружица Недељков-Јанчић, Миодраг Миљојевић, Весна Јовановић, Дарinka Бошковић, Милан Петровић
НЕХОЧКИНСКИ ЛИМОФОМИ СЛОКАЛИЗАЦИОМ У КОЖИ 75

- Драгослав В. Сокић, Славко М. Јанковић
ДИФЕНИЛХИДАНТОИН У ОРАЛНОЈ ДОЗИ ОПТЕРЕЋЕЊА У ЛЕЧЕЊУ СЕРИЈСКИХ ЕПИЛЕПТИЧКИХ НАПАДА И БРЗОЈ ЗАМЕНИ ДРУГИХ АНТИЕПИЛЕПТИЧКИХ ЛЕКОВА ДИФЕНИЛХИДАНТОИНОМ 78

ОД УРЕДНИШТВА

- Ранка Самардин, Даница Јовановић-Мићић, Душан Б. Белеслић
ТЕРАПИЈСКИ ЗНАЧАЈ НОВОГ ТИПА ПЕТ-ХИДРОКСИРИПТАМИНСКИХ РЕЦЕПТОРА 82

ПРЕГЛЕДИ

- Миодраг Крстић, Драгослав Аврамовић, Драган Томић, Рада Јешин, Горан Јанковић, Драгомир Марисављевић, Бранислава Јовановић
АГРИЛУМСКИ НАТИРУРЕТСКИ ПЕПТИД У ЦИРОЗИ ЛЕТРЕ 86

- Даница Јовановић-Мићић, Ранка Самардин, Душан Б. Белеслић
ПОРЕМЕЋАЈ МОТИЛИТЕТА ГАСТРОИНТЕСТИНУМСКОГ ТРАКТА И ЛЕКОВИ ОПИОИДИ, КАЛЦИУМСКИ АНТАГОНИСТИ, НИТРАТИ, ПЕПТИДИ, ПРОСТАГЛАНДИНИ И ПЕТ-ХИДРОКСИРИПТАМИН 88

- Милана Поповић-Роловић
МЕХАНИЗАМ ПРОГРЕСИЈЕ БОЛЕСТИ БУБРЕГА (Ћелијска активност) 93

- Милена Ивић, Момчило Богићевић, Владимир Стефановић
МЕЗАНГИЈУМ: ОДНОСИ МЕЗАНГИЈСКИХ ЋЕЛИЈА И ЕКСТРАЋЕЛИЈСКОГ МАТРИКСА 96

- Милица Ш. Простран
БЛОКАДА СЕРОТОНИНСКИХ РЕЦЕПТОРА КАо МЕХАНИЗАМ АНТИХИПЕРТЕНЗИВНОГ ДЕЈСТВА КЕТАНСЕРИНА 99

ПРИКАЗИ

- Милица Чоловић, Градимир Јанковић, Радоје Чоловић, Александар Мијовић, Петар Антуновић
СПЛЕНИЧНИ ЛИМФОМ С ЦИРКУЛИШУЋИМ ВИЛОЗНИМ ЛИМФОЦИТИМА 103

- Радмила Стојановић, Мирјана Сретеновић, Драгољуб Лазић, Дарина-Башковић, Сантила Рашковић
АНГИОИМУНОВЛАСТНА ЛИМОФАДЕНОПАТИЈА С ДИСПРОТЕИНЕМИЈОМ И ХИПОТИРЕОЗА 105

- Миље Вуковић, Гордана Оцић, Јасна Зидверц-Трајковић, Мирослав Ковачевић
АФАЗИЈА ИЗАЗВАНА ХЕМОРАГИЈОМ У ЛЕВОМ ТАЛАМУСУ 107

- Слободан Голубовић
ТЕРИЕНОВА МАРГИНАЛНА ДЕГЕНЕРАЦИЈА РОЖЊАЧЕ 110

- Ана Видовић, Нада Сувађић, Весна Јовановић, Градимир Јанковић, Милица Чоловић, Зоран Роловић
ЛЕУКЕМИСКА ФАЗА ИНТЕРМЕДИАРНОГ ("МАНТЛ-ЗОН") ЛИМОФОМА - ПРИКАЗ БОЛЕСНИКА - 113

- Анка Стојањић, Јиљана Радовановић, Јиљана Савићевић, Оливера Радловић, Златица Чакић, Александар Радмиловић
МИКРОБАКТЕРИОЗА БУБРЕГА 115

ЗА ПРАКСУ

- Катина Цветковић, Милена Марковић, Гордана Николић, Ана Маршавелски, Ивана Петровић
МОГУЋНОСТИ КИНЕЗИТЕРАПИЈЕ ОДУЗЕТОСТИ ПЛЕКСУСА БРАХИЈАЛИСА КОД НОВОРОЂЕЊЧЕТА 118

- Небојша Стојасављевић, Јелена Друловић
ЛЕЧЕЊЕ ПОСТПУНКЦИЈСКЕ ГЛАВОВОЉЕ ЕПИДУРАЛНИМ УБРИЗГАВАЊЕМ КРВИ 120

ИСТОРИЈА МЕДИЦИНЕ

- Будимир Павловић, Симон Драговић
СВЕТИ САВА - ЗАЧЕТНИК СТАЦИОНАРНЕ ЗДРАВСТВЕНЕ ЗАШТИТЕ, СОЦИЈАЛНОГ СТАРАЊА И МЕДИЦИНСКОГ ОБРАЗОВАЊА КОД СРБА 123

SERBIAN ARCHIVES OF MEDICINE • JOURNAL OF THE SERBIAN MEDICAL SOCIETY

Савет безбедности Уједињених нација је резолуцијом бр. 757 од 30. маја 1992. године одредио казнене мере према Савезној Републици Југославији (Србија и Црна Гора), поопштио их резолуцијом бр. 787 од 16. новембра 1992. године и тиме прекинуо економске, научне, културне и спортске везе ове државе са светом, а резолуцијом бр. 820 од 26. априла 1993. године, херметички су затворене границе државе.

АФАЗИЈА ИЗАЗВАНА ХЕМОРАГИЈОМ У ЛЕВОМ ТАЛАМУСУ

Миље ВУКОВИЋ¹, Гордана ОЦИЋ², Јасна ЗИДВЕРИЦ-ТРАЈКОВИЋ², Мирослав КОВАЧЕВИЋ²

1. Дефектолошки факултет Универзитета у Београду; 2. Институт за неурологију
Универзитетског клиничког центра у Београду.

КРАТАК САДРЖАЈ: Приказан је болесник, стар 58 година, код којег је дошло до наглог губитка говора и деснострани слабости. Преглед мозга компјутеризованом томографијом је показао интрацеребралну хеморагију у пределу левог таламуса. Испитивањем говорних функција показала се клиничка слика афазије у којој доминирају аномија, оштећено разу-

мевање, парофазије, персеверације, редукција спонтаног говора, тешкоће у читању и аграфија. Разматран је однос таламичке афазије и кортексних афазичких синдрома. Добијени резултати доприносију теорији која наглашава специфичну улогу таламуса у акту вербалне комуникације.

Кључне речи: афазија, хеморагија, таламус.

Увод

У савременој афазиологији, традиционално схаватње афазиолога о кортексном пореклу основних типова афазија доживело је значајну ревизију. Захваљујући увођењу неуровизуелних метода, као што су компјутеризована томографија и магнетна резонанција, идентификоване су и описане и клиничке слике супкортекских афазија које настају као последица лезије таламуса, интерне капсуле и базалних ганглија.^{1,2,3,4,5,6}

Систематским неуролингвистичким проучавањем издвојени су, чак, и посебни типови супкортекских афазија,⁷ које се у погледу клиничке слике, тока и прогнозе битно разликују од класичних "кортексских" афазичних синдрома.

Мада је Фишер још 1959. године¹ описао клиничку слику таламичке афазије код болесника с хеморагијом у левом таламусу, темељније изучавање овог типа афазије започето је током последње деценије. Истраживања су показала да се афазички симптоми разликују у зависности од локализације таламичке лезије. Код оштећења латералних делова левог таламуса јавља се аномија, персеверације, дизартрија и интрузија речи,⁵ као и поремећаји разумевања говора.^{8,9} Слични симптоми описаны су и код лезије пулvinара, али уз знатно снижену флуентност говора.^{10,11}

Имајући у виду да су изоловане спонтане лезије таламуса вакууларне етиологије ретка појава, изучавања се, углавном, ослањају на приказе појединачних болесника.

У овом раду извршена је неуролингвистичка анализа таламичке афазије изазване хеморагијом у пределу левог таламуса.

Приказ болесника

Болесник стар 58 година, дешњак, примљен је на одељење Ургентне неурологије 26.02.1991. године због нагло настале главобоље, вртоглавице, повраћања, отежаног говора и слабости десних удова. Од своје 48. године болује од артеријске хипертензије. При пријему у болници, болесник је био сомнолентан, мутистичан и психомоторно успорен.

Неуролошким прегледом откринута је десна хомонимна хемианопсија, пареза вертикалног погледа, инсуфицијентна конвергенција и десностррана хемипареза, с појачаним тетивним рефлексима, без патолошких рефлекса. Менингеални знаци су били видљиви, артеријски притисак знатно повишен ($230/170 \text{ mm Hg}$), уз јасне клиничке и електрокардиографске знаке хроничне артеријске хипертензије. Прегледом очног дна дијагностикована је хипертензивна ретинопатија. Електроенцефалографски налаз је показао умерено до знатно иррегуларну активност алфа ($8-10 \text{ Hz}$), без битне асиметрије страна. Интремитентно се испољавала билатерално синхрона неспецифична дизритмија, превасходно изнад предњих региона.

Компјутеризован томограм мозга је показао интрацеребрални хематом у левом таламусу, промера $22 \times 15 \text{ mm}$, који је био окружен хиподензним појасом перифокусног едема. Није било знакова интравентрикулног крвављења, нити померања средишњих структура.

Резултати лабораторијских прегледа крви и урина су били у физиолошким границама. Неуропсихолошко испитивање је учињено у стабилном здравственом стању болесника. За испитивање говорних функција применењени су: Бостонски дијагностички тест за афазије, бостонски тест номинације и тест "token". Резултати су приказани у табели 1.

Табела 1. - Резултати испитивања говорних функција (бостонски дијагностички тест за афазије, бостонски тест номинације, "токен тест")

Тестови и суптестови	Постигнуће/максималан скор
Бостонски тест за афазије	
Аудитивно разумевање	
Речи	23/72
Делови тела	5/20
Налози	5/15
Идеацioni материјал	0/12
Орална експресија	
невербална	5/12
вербална	8/14
вербални аутоматизми	7/8
Понањавање	
речи	10/10
реченице	16/16
Именовање	
изазвано питањима	3/30
изазвано сликама	67/114
животиња	1/18
Читање	
речи	3/10
реченица	1/10
Разумевање прочитаног	
символи и речи	8/10
фонетске асоцијације	6/10
срицање наглас	3/8
слагање речи и слика	4/10
реченице и пасуси	0/10
Писање	
механизам	1/5
символи	0/51
диктат симбола и речи	0/25
диктат реченица	0/12
писано имановање	0/10
наративно писање	0/5
"Token" - тест	13/62
Бостонски тест номинације	11/60

Подаци указују да су постигнућа знатно снижена на свим суптестовима бостонског теста за афазије, осим на суптесту понављања. Профил говорних карактеристика највише подсећа на синдром транскортекске сензорне афазије (Слика 2), коју карактерише оштећено разумевање и потпуно очувана способност понављања говора.

Квалитативном анализом симптома илустровашемо природу афазичног синдрома код овог болесника.

У току конверзације уочена је тежња ка ехолаличном понављању дела питања и изразита персеверација одговора (пример 1):

Питања:
Речите ми Ваше пуно име и презиме?

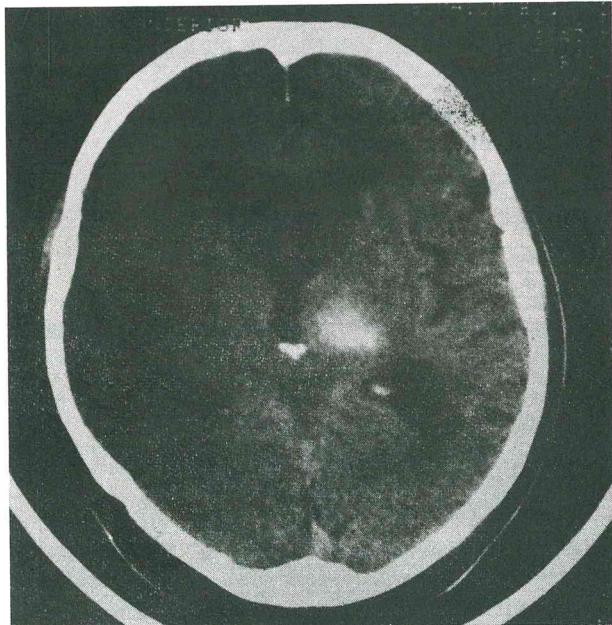
Којим сте се послом бавили пре болес-
ти?

Одговори:
Пуно име и презиме, пуно име и
презиме, Н.Н.
На тим, тим послом, тим послом, што
сам исто називао себе како би ти реко-
лумним именом и презименом, пуним
именом и како би ти рекао...

У спонтаном говору болесник је испољавао смањену иницијативу и говорној активности, уз упадљиве осцилације флуентности говора, очувану прозодију и артикулацију. Разумевање говора је било знатно компромитовано, што је потврђено и тестом "Токен" (скор 13/62), који служи за испитивање рецепционе функције говора. На бостонском тесту номинације болесник је постигао 11 тачних одговора на 60 задатака, што говори у прилог тешког оштећења номинативне функције говора (Табела 1). Приликом именовања испољавају се вербалне парадизације и персеверације претходног одговора, за које је болесник био потпуно анонгностичан (пример 2):

Стимулуси	Одговори	Типови грешака
1. Чешаљ	- кључ	- парадизација
2. Четкица	- кључ	- персеверација
3. Домине	- шал	- парадизација
4. Жир	- жир	- ехолалија

Персеверација претходне речи коју је употребио испитивач.

Слика 1. - Компјутеризовани томограм мозга показује интрацеребралну хеморагију у левом таламусу.

У току читања уочене су бројне паралексичке грешке, као и тешкоће у разумевању прочитаног текста. Писање је било потпуно онемогућено.

Поред оштећења говорних функција, код болесника је вербално памћење било поремећено, с тешком конструкцијском апраксијом и десностраним визуелним занемаривањем (Слика 3).

Дискусија

Покушаји да се афазични поремећаји говора таламичког порекла издје са клиничком сликом кортексних афазија довели су до великих разлика у интерпретацији клиничке слике и механизма настанка овог ти-

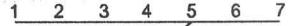
па супкортексне афазије. Тако, једни аутори таламичку афазију сврставају у "рецептивну", док други у "мешовиту" афазију. У каснијим истраживањима овај облик афазије издје са клиничком сликом "транскортексних" афазија.^{1,12} Током последњих година описаны су различити варијетети говорних поремећаја, с тежњом да се идентификује механизам њиховог настанка.^{5,9,3,6}

Клиничка слика афазије код нашег болесника одражава карактеристике транскортексних афазија. Транскортексна афазија може бити моторна, сензорна и мешовита. Тако, пролазни мутизам у акутној фази, а касније отежана иницијација и редукција спонтаног говора код овог болесника, упућују на транскортексну моторну афазију. Према оштећеном разумевању, парадизацији и флуентном говору овај тип афазије подсећа на клиничку слику транскортексне сензорне афазије. Симптоми ова два облика транскортексних афазија и очувана способност понављања говора су одлике транскортексне мешовите афазије. Међутим, флуентни одговори у току конверзације, као и спонтана употреба речи на задацима именовања, диференцирају таламичку афазију од овог типа транскортексне афазије.

Сагледавајући карактеристике афазије код нашег болесника у контексту кортексних афазичних синдрома можемо закључити да се говорни поремећаји, узроковани оштећењем таламуса, преклапају са симптомима транскортексних афазија. Истовремено, сматрамо да овај тип говорних поремећаја има своје специфичности и одлике, које их, као што смо рекли, потпуно диференцирају од транскортексних афазија. Стога се може рећи да афазичка симптоматологија код нашег болесника, аномија, вербалне парадизације, персеверације, оштећено разумевање, редукција спонта-говора и интактно понављање, чини суштину "таламичке" афазије.

Познато је да транскортексне афазије настају као последица лезије у зонама сустицања артерије церебри медије с артеријом церебри антериор и постериор на кортексном и супкортексном нивоу. У случају хематома могуће је да се ефекат прекида веза између таламуса и кортексних говорних подручја одиграва на супкортексном нивоу, чиме би се могла објаснити појава симптома транскортексних афазија код оштећења таламуса.

1. Мелодија реченице

2. Дужина фразе

3. Артикулативска спретност

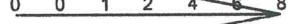
4. Граматички облици

5. Парадизације у везаном говору

6. Понављање

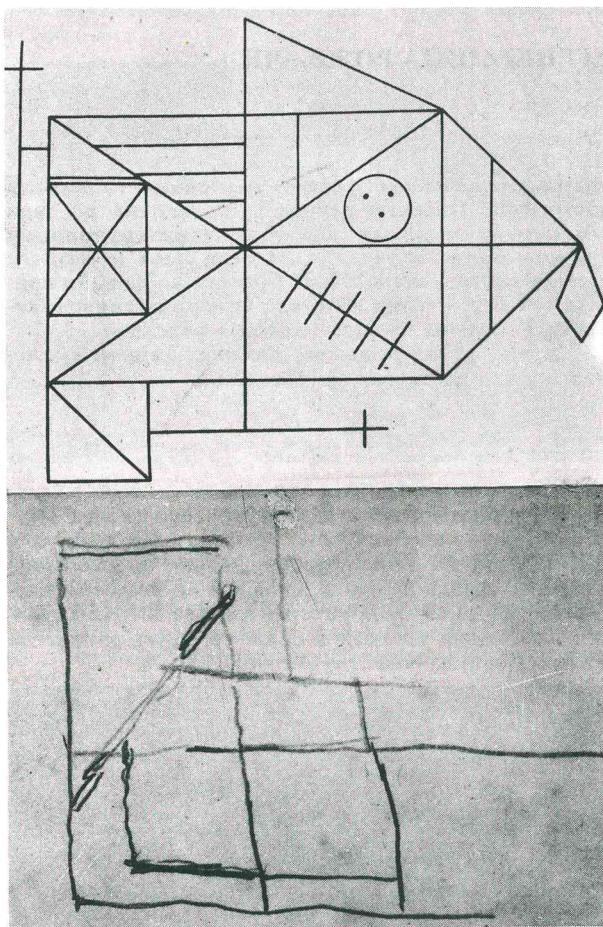
7. Налажење речи

8. Рецепција говора
(просечан перцентил
из 4 субтеста)

Слика 2. - Профил говорних карактеристика покazuје оштећено разумевање, тешкоће у налажењу речи, парадизације и очувано понављање.

Слика 3. Прецртана (2) Рејова сложена фигура (1) показује конструкцију апраксију и деснострално визуелно занемаривање.

Иако се говорним поремећајима, изазваним опшћењем таламуса веома живо дискутује од 1959. године, када је Фишер први пут описао афазију, управо на болеснику с хеморагијом у левом таламусу, може се рећи да је механизам настанка ових поремећаја још увек недовољно познат. Различита мишљења о пореклу и природи говорних поремећаја искристалисала су се у неколико теорија. Према првој теорији, говорни поремећаји код лезије таламуса настају као последица прекида извесних неспецифичних кортексних активности. Неспецифична улога таламуса огледа се у активацији говорних функција на нивоу кортекса леве хемисфере.¹³ Друга теорија претпоставља специфичну улогу таламуса у реализацији говорне активности. Представник ове теорије је Гросон (Grosson), који је понудио модел двоструке функције таламуса: (1) семантичка контрола вербалног материјала пре говорне продукције и (2) активисање програма формулације и продукције језичких симбола.⁸ Трећа теорија истиче улогу памћења у вербалним функцијама. Претпоставља се да таламус игра важну улогу и депоновању и евоцирању језичких симбала.¹⁴

Приказ овог болесника има за циљ да покаже да симптоми говорних функција код опшћења таламуса, иако највише подсећају на транскортексну сензорну афазију (Слика 2), чине јединствену семиологију у литератури описану као таламичка афазија.^{6,15}

Анализа клиничке слике афазије код овог болесника у сагласности је с теоријом која имплицира специфичну улогу таламуса у акту вербалне комуникације. Ова функција остварује се, пајвероватније, захваљујући непосредној повезаности једара таламуса с кортексним говорним подручјима.

Литература

- Alexander MP, LoVerme SR. Aphasia after left hemispheric intracerebral haemorrhage. Neurology 1980;30:1193-202.
- Damasio AR, Geschwind N. The neural basis of language. An Rev Neurosci 1984;127-47.
- Basso A, Dela Sala S, Farabola M. Aphasia arising from purely deep lesions. Cortex 1987;23:29-44.
- Perani D, Vallar G, Cappa S, Messa C, Fazio F. Aphasia and neglect after subcortical stroke. Brain 1987;110:1211-29.
- Mateer CA, Ojemann GA. Thalamic mechanisms in language and memory. In: Segalowitz SJ. (ed). Language Functions and Brain Organization. New York. Academic press 1983.
- Van Lieshout P, Renier W, Eling P, De Bot K, Slis I. Bilingual language processing after a lesion in the left thalamic and temporal regions. Brain Language 1990;38:173-94.
- Goodglass H, Kaplan E. The Assessment of Aphasia and Related Disorders. Sec. ed. Philadelphia. Lea and Febiger 1983.
- Crosson B. Subcortical functions in language: a working model. Brain Language 1985;25:257-92.
- Crosson B. Subcortical language mechanisms: Window on a new frontier. In: Whitaker AH (ed). Phonological Processes and Brain Mechanisms. New York. Springer-Verlag 1988.
- Mazaux JM, Orgogozo JM. Etude analytique et quantitative des troubles du langage par lesion du thalamus gauche: Aphasic thalamique. Cortex 1982;18:403-16.
- Gorelick PB, Hier DB, Benevenuto L, Levitt S, Tan W. Aphasia after left thalamic infarction. Arch Neurol 1984;41:1296-98.
- Cappa SF, Vignolo LA. "Transcortical" features of aphasia following left thalamic hemorrhage. Cortex 1979;15:121-30.
- Lurija AR. Osnovi neuropsihologije. Beograd, Nolit 1983.
- Reynolds AF, Turner PT, Harris AB, Ojemann GA, Davis LE. Left thalamic hemorrhage with dysphasia: A report of five cases. Brain Language 1979;7:62-73.
- Puel M, Cardebat D, Demonet JF, Elghozi D et al. Le rôle du thalamus dans les aphasies sous-corticales. Rev Neurol 1986; 142(4):431-40.

APHASIA ARISING FROM LEFT THALAMIC HAEMORRHAGE

M. Vukovitsh¹, G. Ocitsh², J. Zidverc-Trajkovitsh², M. Kovacevitsh²

1. School of Defectology, Belgrade; 2. Institute of Neurology, Belgrade

ABSTRACT: A patient, aged 58, with sudden loss of speech and right-sided hemiparesis is described. CT brain showed intracerebral haemorrhage in the left thalamus. The examination of speech functions established aphasia characterized by anomia, comprehension disorders, paraphasia, perseveration, reduction of

spontaneous speech, dyslexia and agraphia. Relation between thalamic aphasia and cortical aphasic syndromes is discussed. The obtained results are in agreement with the theory that emphasizes a specific role of thalamus in verbal communication.

Key words: Aphasia, haemorrhage, thalamus.